

DÁVID BÁLL
CLAUDE DEBUSSY
PRÉLUDES, L 123, BOOK II

HUNNIA RECORDS

Few of Claude Debussy's Preludes form part of the established piano repertoire – and the first volume (published in 1910) and second volume (published in 1913) are rarely heard in their entirety. Yet the bleak, gloomy, melancholic pieces of the second volume in particular speak to me so deeply that I play them as part of my concerts quite often, and so I have chosen to record them first.

Ways of performing the works of French impressionist composers vary widely, and this is especially true of the last third of the twentieth century and indeed our own time. In my view, all too often the artists' desire for self-expression occludes that of the composer almost entirely.

Happily, recordings of luminaries such as Béla Bartók, Ernő Dohnányi, and Sergei Rachmaninoff playing their own music survive, and I have found myself going back to them because they offer much more than the opportunity to study the performing arts and recording practices of the time. For example, while Debussy's notation is meticulous, the contrast between his restraint in pedal markings and the freedom of his performance is striking: He only asks for the use of the pedal – and for two measures only – in the first of the twelve Preludes that constitute the second volume.

Of course, this relationship is endlessly complex and ultimately unfathomable, but that is not the point. Rather by examining it, we have the chance to see and hear the music afresh, challenge our assumptions, and reflect our respect for the composer's own performance by choosing to cleave to their recording over their manuscript when there is a clear choice to be made. That is the approach I have taken in the interpretations I offer here.

The unique beauty, clarity, and infinite depth of these pieces has captivated so many generations already – and I hope that this recording of his music will continue the work that Debussy began.

Dávid Báll

Contributing editor: dr. Ioanna Tsakirpoulou

To W. Sz.

Recording setup

Microphones for **Steinway D Model Piano**:

2 x **Neumann M149**

2 x **DPA ORTF**

2 x **Schoeps AB** room

Sound Engineer: **Tibor Lahó**

Recorded audio format: **Native DSD256** (Pyramix, Merging Hapi)

Mixed and mastered on **Neumann KH 420** Monitors

» NEUMANN.BERLIN

Debussy: Préludes pour piano, 2e livre (*Preludes for Piano, Book II*)

01. I. Brouillards (<i>Mists</i>)	2:45
02. II. Feuilles mortes (<i>Dead Leaf</i>)	3:24
03. III. La puerta del Vino (<i>The Wine Gate</i>)	3:16
04. IV. "Les fées sont d'exquises danseuses" (<i>„Fairies are exquisite dancers"</i>)	3:30
05. V. Bruyères (<i>Heather/Town in Eastern France</i>)	3:01
06. VI. „General Lavine" – eccentric	2:49
07. VII. La terrasse des audiences du clair de lune (<i>The Terrace of Moonlight Audiences</i>)	4:13
08. VIII. Ondine	3:21
09. IX. Hommage à S. Pickwick Esq. P. P. M. P. C.	2:32
10. X. Canope	2:48
11. XI. Les tierces alternées (<i>Alternating Thirds</i>)	2:45
12. XII. Feux d'artifice (<i>Fireworks</i>)	4:43
Total time:	39:07

Live recording at **Hunnia Records Studios, 17 June, 2023**

Piano technician: **Balázs Tóth**

Score: **G. Henle**

Balance and recording engineer: **Tibor Lahó**

Mastering engineer: **Tom Caulfield**

Recorded audio format: **DSD256**

Photo: **Peter Herman** (Dávid Báll) and

Bergen Offentlige Bibliothek: artist and date unknown (Debussy)

Producer: **Róbert Zoltán Hunka**

©2023 **Hunnia Records & Film Production**

www.hunniarecords.com

HRES2309

HUNNIA RECORDS

Claude Debussy prelűdjeinek csupán néhány darabja képezi a zongorarepertoár állandó részét. Az 1910-ben megjelent első és az 1913-ban megjelent második kötet igen ritkán hangzanak el teljes egészükben. A második kötet bús, borongós, melankolikus darabjai hozzám sokkal közelebb állnak, gyakrabban szólaltatom meg azokat koncerteken, ezért kerülnek elsőként rögzítésre.

Az impresszionista francia szerzők darabjainak előadói gyakorlata igen sokféle, különösképpen igaz ez a huszadik század harmadik harmadára és korunkra. Sajnálatos módon a művészek önkifejezési vágya már a legtöbb esetben sokkal erősebb annál, mint hogy a zeneszerzők leírt utasításait próbálják megfejteni, így bizonyos esetekben egy-egy interpretáció aligha tükrözi a szerző által leírtakat. Szerencsés módon ránk maradtak hangfelvételek, amin olyan génuszok játsszák saját darabjaikat (is), mint például Bartók Béla, Dohnányi Ernő és Szergej Rachmaninoff. Ezeknek köszönhetően pontosan megismerhetjük a szerzők valódi szándékát, valamint, hogy hogyan kapcsolódik össze a kottakép és a mű valódi mivolta.

A hanganyagok jelentősége természetesen jóval túlmutat az egyes darabok autentikus előadásának tanulmányozásán, hiszen kordokumentumok is egyben, melyek az adott zenetörténeti éra előadóművészi gyakorlatának elsődleges tanújelei. Debussy felvételeinek tanulmányozása különösen fontos a pedál- és rubato-használat tekintetében (is). Annak ellenére, hogy Debussy lejegyzése igen részletekbe menő, aprólékos, érdekes módon visszafogottan bánt a pedáljelzésekkel annak ellenére, hogy saját hangfelvételein előszeretettel, gyakran használta. (A második kötet 12 prelűdjének csupán az első darabjában kér pedálhasználatot Debussy, két ütem erejéig.) Ennek az okát nem tudni, de kétséget kizáróan, ez esetben is, a hangfelvételeit kell előnyben részesíteni a notációval szemben.

Bízom abban, hogy Debussy egyedülálló géniusza, a darabok egyedülálló szépsége, letisztultsága, néhol végtelen mélysége a hallgatókat is magával ragadja.

Báll Dávid

Debussy: Prelűdök zongorára (2. kötet)

01. I. Ködök	2:45
02. II. Halott levelek	3:24
03. III. A Bor kapuja	3:16
04. IV. „A tündérek tüneményes táncosok”	3:30
05. V. Pusztai virágok/Hangavirágok	3:01
06. VI. "Lavine tábornok" – a különc	2:49
07. VII. Kihallgatások holdfényes terasza	4:13
08. VIII. Sellő	3:21
09. IX. Emlékezés Pickwick Sámuel úrra, a Pickwick Klub Örökös Elnök-tagjára	2:32
10. X. Óegyiptomi halotti urna	2:48
11. XI. Változó tercek	2:45
12. XII. Tűzijáték	4:43
Teljes játékidő:	39:07